

κή ανανέωση

Του π. Θεόδωρου Ζήση

1. Η ταυτότητα της «Λειτουργικής Αναγέννησης»

Για όσους δεν έχουν ειδική θεολογική μόρφωση ο τίτλος του θέματος είναι ασφαλώς δυσνόητος. Τί σημαίνει ο όρος «Νεοβαρλααμισμός» και ποιά είναι η ταυτότητα της «Λειτουργικής Αναγέννησης»; Αυτά θα αναλύσουμε στις δύο ενότητες της εισήγησης.

Είναι δύσκολο σε μία σύντομη εισήγηση να εξαντλήσουμε την ιστορία αυτής της λειτουργικής κινήσεως, τα ποικίλα θέματα και προβλήματα που θίγει. Απλώς θα παρουσιάσουμε μία αδρομερή εικόνα της. Έχει πάντως συγγραφή αξιοπρόσεκτη βιβλιογραφία, ιδιαίτερα μετά την Β' Βατικάνειο Σύνοδο (1962-1965), η οποία εφήρμοσε την λειτουργική ανανέωση στον χώρο του Παπισμού) και επηρέασε και πολλούς δικούς μας λειτουργιολόγους, κληρικούς και λαϊκούς, οι οποίοι εισήγαγαν στον χώρο της Ορθοδόξου Εκκλησίας ξένη και άγνωστη προβληματική, χωρίς μάλιστα να υπάρχει ανάλογη ποιμαντική αναγκαιότητα. Το πνεύμα του κόσμου,

όπως εφαρμόζεται στην πολιτική, με τα γοητευτικά συνθήματα της αλλαγής, του εκσυγχρονισμού, περνάει δυστυχώς και στην Εκκλησία ως εκκοσμίκευση· αντί να αλλάξει η Εκκλησία τον κόσμο, αλλάζει ο κόσμος την Εκκλησία· αφού ο κόσμος θέλει αλλαγή και εκσυγχρονισμούς, γιατί εμείς να μείνουμε «συντηρητικοί» και «οπισθοδρομικοί»; Ας αλλάξουμε, ας ανανεώσουμε, ας εκσυγχρονίσουμε και εμείς τα δικά μας. [\(περισσότερα...\)](#)